

Bestemmelse om, at den forskudsvisse Udbetaling skulde Moderen miste, saafremt hun levede sammen med Barnets Fader og Barnet ikke var anbragt i Pleje. I Landstinget blev der indføjet den Bestemmelse, at den samme Regel gælder, hvis hun lever sammen med en anden Mand eller faar flere Børn udenfor Ægteskab. Denne sidste Bestemmelse havde jeg nogen Betænkelighed ved, men den blev enstemmig vedtaget af alle Partier oppe i Landstinget. Den sidste Bestemmelse om, saafremt hun „faar flere Børn udenfor Ægteskab“, er ikke saa klart affattet, som ønskeligt var, men den maa, antager jeg, forstaas saaledes, at den omfatter det Tilfælde, at en ugift efter denne Lovs Ikrafttræden faar flere Børn udenfor Ægteskabet.

Saa kommer jeg til Lovforslagets § 5, der jo har været gjort til Genstand for Omtale under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag. Efter den nugældende Lov kan under en Paternitetssag som bidragspligtige inddrages flere Personer, naar det kan konstateres, at den paa-gældende Kvinde paa det Tidspunkt, hvor Barnet maa være undfanget, har haft med flere Mænd at bestille. I Loven af 27. Maj 1908 er der den Regel, at Fattigvæsenet, hvis der ikke straks bliver stillet Fordring til det om Understøttelse, senere under Sagens Genoptagelse kan forlange andre Personer inddraget, og det var naturligt, at naar Fattigvæsenet havde denne Ret, skulde ogsaa den Person, der havde været indklaget i Sagen første Gang, have Ret til under Sagens Genoptagelse at varetage sine Interesser og faa flere draget frem. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) rejste nu det store Spørgsmaal om, hvorvidt den Regel, der blev givet i Loven af 27. Maj 1908 om, at flere Personer kunde blive bidragspligtige til det samme Barn, overhovedet var en god Lovregel eller ej. Det Spørgsmaal skal jeg ikke komme nærmere ind paa at diskutere her i Dag. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, det er ikke første Gang, det ser Dagens Lys, det har været fremdraget før, og der har været skrevet bindstærke Værker om dette Emne, saa det er ganske rigtigt, at det nytter ikke at behandle dette Spørgsmaal ved dette Lovforslag. Men jeg kan tjene det ærede Medlem i, at jeg gaar ind paa, at vi lader det ligge, og at jeg derfor tager denne § 5 tilbage, da den kun indeholder en ganske lille Udvidelse af Regelen i Lov af 27. Maj 1908 § 14. For altsaa at hjælpe ogsaa dette Lovforslag igennem i denne Rigsdagssam-

ling vil jeg til anden Behandling stille Ændringsforslag om at lade § 5 gaa ud. Den Regel, der er givet i § 5, er saa speciel, at der ikke vil blive Brug for den i et af Tusinde Tilfælde, saa den kan uden Skade undværes. Naar denne Paragraf udgaar, vil deraf følge, at de følgende Paragraffer, 6, 7 og 8, maa rettes til 5, 6 og 7; ogsaa derom skal jeg stille Ændringsforslag.

Lovforslagets § 6 gaar ud paa at bestemme, efter hvilke processuelle Regler disse Paternitetssager skal behandles. I den gældende Lovs § 14 findes der et meget daarligt Udtryk, idet der tales om, at der kan benyttes de samme Midler som under en offentlig „Politundersøgelse“. Dette er ikke noget adækvat juridisk Udtryk, det rettes til „de samme Efterforskningsmidler som under en offentlig Politisag“.

I Lovforslagets § 7 gives der en Bestemmelse om, at Sagen kan forfølges ved Moderens Værneting i de Tilfælde, hvor Faderen har forladt Landet, eller naar man ikke ved, hvor hans Værneting er. Det er da praktisk at behandle Sagen ved Moderens Værneting, idet man der lettere kan faa Sagen oplyst end ved Faderens tilfældige sidste Værneting i Landet. Endvidere er der den Regel, at den Mand, der ved Udeblivelsesdom er tilpligtet at svare Bidrag, kan forlange Sagen genoptaget. Det er en praktisk og god Bestemmelse, thi det viser sig, at der er faldet Dom i saadanne Udeblivelsesager, og at en Person er blevet dømt, der, hvis han kunde have varetaget sine Interesser, ikke vilde være blevet dømt, og der kan man i visse Tilfælde savne Adgang til at faa Sagen genoptaget.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Effersøe: Det var med levende Interesse, at Folketingets Medlemmer i sin Tid, i Tidsrummet fra 1906 til 1908, arbejdede paa Lovforslaget om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre. Det Resultat, der opnaaedes til Gavn for den opvoksende Slægt, var ogsaa meget betydningsfuldt. Det glæder mig, at det hidtil ved dette Lovforslags Behandling i Rigsdagen er blevet erkendt, at Loven af 1908 er en god Lov. At den højtærede Minister har det samme Syn paa Sagen, fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det udtrykkeligt af Ministeriet er udtalt, at Loven i det hele og store har virket tilfredsstillende og i Overensstemmelse med sit Formaal.